

Stockholms
stad

Årsrapport 2018

Socialtjänstinspektörer

stockholm.se

Årsrapport 2018
Januari 2019

Dnr 3.4.1-583/2018

Kontaktperson: Anna Forsström och Carolina Morales

Sammanfattning

Under 2018 har socialtjänstinspektörerna genomfört granskningar på två olika teman och även följt upp en granskning gjord 2017.

Under första halvåret genomfördes en granskning vid stadsdelsförvaltningarna Skarpnäck, Skärholmen och Älvsjö. Syftet med granskningen var att se hur handläggning och LVU¹ tillämpas vad gäller ungdomar med kriminalitet, missbruk eller annat socialt nedbrytande beteende. Detta tema granskades även under 2017 vid fyra stadsdelsförvaltningar. Sammanlagt granskades 45 slumpvis utvalda ärenden, som avsåg allvarlig oro med anledning av den unges eget beteende kring missbruk, kriminalitet eller annat socialt nedbrytande beteende. Tidsperioden som granskades var 2016 och 2017. Det framkom inga större skillnader beträffande handläggning och bedömningar vid de granskade stadsdelsförvaltningarna, vilket utifrån ett likställighetsperspektiv är positivt. I merparten av ärendena bedömde socialtjänstinspektörerna att ungdomens behov av skydd och vård tillgodosågs av beviljade insatserna. Utvecklingsområden som framkom var att utredningstiderna överträddes i cirka en tredjedel av ärendena samt att strukturerade instrument användes i låg grad.

Under hösten genomfördes en granskning avseende missbrukshandläggning med fokus på tillämpningen av Lagen om Vård av Missbrukare i vissa fall (LVM). Granskningen omfattade stadsdelsförvaltningarna Farsta, Hässelby-Vällingby, Södermalm samt Enheten för hemlösa. Sammanlagt granskades totalt 80 slumpvis utvalda förhandsbedömningar och utredningsärenden i vilka LVM-anmälan inkommit. Tidsperioden som granskades var 2017-2018. I granskningen framkom att enheterna tillämpade LVM på ett likställt sätt. Dokumentationen visade att socialtjänsten lade stor kraft på att motivera den enskilde till att ta emot hjälp. Med hänsyn till rättssäkerhet och till den enskildes rätt till skydd finns dock skäl att överväga om ribban för att inleda LVM-utredning eller ansöka om vård med stöd av LVM var för högt satt i några ärenden, jämnt fördelat vid de granskade enheterna.

Under året har även en uppföljning gjorts på granskningen barn i osäkra boendeförhållanden. Uppföljningen visar att granskningen har bidragit till ett utvecklingsarbete i staden och att enheterna har arbetat med granskningsresultaten. Utvecklingsarbetet har bland annat resulterat i ändrade rutiner och arbetssätt.

---

¹ Lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga

Innehåll

Sammanfattning	3
Inledning	6
Granskningar under 2018.....	7
Ungdomar med kriminellt beteende och missbruksproblem – tillämpning av LVU	7
Granskningsresultat	7
Vuxna i missbruk - tillämpningen av LVM	11
Granskningsresultat	11
Uppföljning barnfamiljer med otrygga boende	15
Slutord	16
Planering 2019	17

Inledning

Stockholms stads socialtjänstinspektörer har till uppgift att granska stadens verksamheter inom individ- och familjeomsorgen, med avseende på kvalitet och rättssäkerhet för den enskilde. Arbetet utgår från lagstiftning, förordningar och föreskrifter liksom stadens riktlinjer inom området. Granskningar genomförs utifrån en framtagen granskningsmodell som bygger på de kvalitetskriterier Socialstyrelsen och Sveriges kommuner och landsting (SKL) tagit fram.² Uppdraget har ett generellt brukarperspektiv. En årsrapport avges till socialnämnden och kommunstyrelsen.

Att bevaka likställigheten över staden samt sprida goda exempel är en viktig del av granskningarna, i syfte att stödja verksamheternas utvecklings- och kvalitetsarbete. Jämställdhet mellan könen och barnperspektiv ska i möjligaste mån belysas och lyftas fram.

I Socialtjänstlagen (SoL) finns kvalitetsparagrafer. Av 3 kap 3 § SoL framgår:

”Insatser inom socialtjänsten skall vara av god kvalitet. För utförande av uppgifter inom socialtjänsten skall det finnas personal med lämplig utbildning och erfarenhet. Kvaliteten i verksamheten skall systematiskt och fortlöpande utvecklas och säkras”.

Socialtjänsten styrs av lagstiftning och nationella styrdokument. Som komplement till dessa behövs områden som knyter an till lagstiftningen. Enligt Socialstyrelsen och SKLs definition är god kvalitet när tjänsterna svarar mot de mål som beslutats, samt när tjänsterna

- bygger på respekt för människors självbestämmande och integritet
- utgår från en helhetssyn, är samordnade och präglas av kontinuitet
- är kunskapsbaserade och effektivt utförda
- är tillgängliga
- är trygga och säkra, och präglas av rättssäkerhet i myndighetsutövningen³

---

² Handbok för utveckling av indikatorer, För god vård och omsorg, Socialstyrelsen 2014.

³<http://www.socialstyrelsen.se/indikatorer/godvardochomsorgsocialtjansten>.

Granskningar under 2018

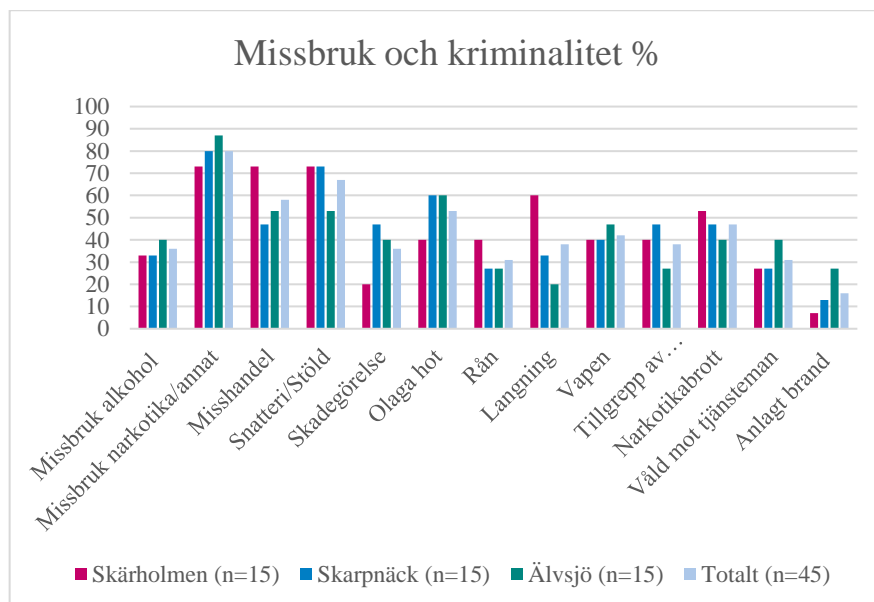
Ungdomar med kriminellt beteende och missbruksproblem – tillämpning av LVU

Under våren genomfördes en granskning vid stadsdelsförvaltningarna Skarpnäck, Skärholmen och Älvsjö. Syftet med granskningen var att se hur handläggning och LVU tillämpas vad gäller ungdomar med kriminalitet, missbruk eller annat socialt nedbrytande beteende. Detta tema granskades även under 2017 vid fyra stadsdelsförvaltningar.

Granskningsresultat

Sammanlagt granskades 45 slumpvis utvalda ärenden som avsåg allvarlig oro med anledning av den unges eget beteende kring missbruk, kriminalitet eller annat socialt nedbrytande beteende. Tidsperioden som granskades var 2016 och 2017. Vidare hölls en intervju med representanter från ledning och socialsekreterare vid varje stadsdelsförvaltning.

I det granskade materialet var 31% flickor och 69% pojkar.

Vid granskningen framkom att missbruk, särskilt narkotikamissbruk, förekom i hög grad vid samtliga granskade stadsdelsförvaltningar. Vanliga brott som ungdomarna hade begått var misshandel, snatteri/stöld, olaga hot och i Skärholmen även lagning. Majoriteten av ungdomarna i granskningen hade någon

neuropsykiatrisk funktionsnedsättning, i Skarpnäck hade samtliga ungdomar i de granskade ärendena en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning.

De insatser som ungdomarna erbjöds var framför allt öppenvårdsinsatser i form av familjebehandling, kontakt med Framtid Stockholm och särskilt kvalificerad kontaktperson.

Jourhem/familjehem och dygnetruntvård vid hem för vård och boende (HVB) var de vanligaste insatserna utanför hemmet.

Få bedömningsinstrument användes vid de granskade enheterna. Skärholmen hade använt SAVRY⁴ i fyra ungdomsärenden. Älvsjö hade använt ADAD⁵ i tre ärenden.

Vad gäller LVU-ansökningar avseende ungdomens eget beteende återfanns flest ärenden vid Skärholmens stadsdelsförvaltning. Även flest omedelbara omhändertaganden återfanns vid Skärholmen.

LVU-beslut %	Skärholmen (n=15)	Skarpnäck (n=15)	Älvsjö (n=15)	Totalt (n=45)
LVU §6	33	27	20	26
Ansökan LVU§3 och 2,3	53	33	20	36
SIS §12	13	20	13	16
LVU i hemmet	0	13	7	7
Dömd till LSU	0	0	0	0

I så gott som alla granskade ärenden var ungdomen delaktig och fick föra fram sina egna synpunkter vid många tillfällen under ärendeprocessen.

Analys

De sammanfattande synpunkterna redovisas nedan utifrån några kvalitetsområden som ingår i Socialstyrelsens definition av god kvalitet⁶.

Trygghet och säkerhet

I granskningen framkom inga större skillnader beträffande handläggning och bedömningar vid de granskade stadsdelsförvaltningarna vilket utifrån ett likställighetsperspektiv är

⁴ SAVRY, Structured Assessment of Violence Risk in Youth

⁵ ADAD, Adolescent Drug Abuse Diagnosis

⁶ <http://www.socialstyrelsen.se/indikatorer/godvardochomsorgisocialtjansten>

positivt. Enheternas generella gräns för när placering och vård med stöd av LVU tillämpades var tämligen lika. LVU-vård i hemmet skedde i enlighet med tillämpningsanvisningarna. I merparten av ärendena bedömde socialtjänstinspektörerna att ungdomens behov av skydd och vård tillgodosågs av beviljade insatserna.

Det återfanns ett aktuellt beslutsunderlag i samtliga ärenden vid Skärholmen och Skarpnäck och saknades i två fall vid Älvsjö. Utredningstiderna överträddes i cirka en tredjedel av ärendena vid samtliga förvaltningar vilket visar på ett behov av fortsatt intern uppföljning kring detta. Vid Skarpnäck var dokumentationen ibland svår att följa på så sätt att relevant information var svår att hitta i journaler och utredningar, samt att informationen ibland var knapphändig.

Självbestämmande och integritet

I så gott som alla granskade ärenden var ungdomen delaktig och fick föra fram sina egna synpunkter vid många tillfällen under ärendeprocessen. Det förekom också omfattande motivationsarbete i merparten av ärendena. Stora ansträngningar gjordes för att motivera och bereda den unge möjlighet att påverka sitt eget ärende. Det är tydligt att barns delaktighet varit en prioriterad fråga och att kvaliteten i handläggningen stärkts av dessa satsningar.

Helhetssyn och samordning

I de granskade ärendena förekom mycket samverkan med framför allt skola och Framtid Stockholm. Skärholmen hade högst andel ungdomar i SIG⁷ och högst andel samverkan med polisen. Samarbetet med polisen kan utökas vid Skarpnäck och Älvsjö.

Få ungdomar hade en pågående kontakt med landstinget. De få SIP⁸ som återfanns skedde framför allt vid Skarpnäck, denna förvaltning har ett aktivt arbete kring SIP och en SIP-samordnare vilket kan vara en bidragande orsak till detta. En majoritet av ungdomarna vid alla stadsdelsförvaltningar hade psykisk ohälsa och neuropsykiatriska funktionsnedsättningar. Ungdomar med ADHD⁹ löper en kraftigt förhöjd risk att utveckla missbruk och kriminalitet. Mot bakgrund av att adekvat medicinering är en tydlig skyddsfaktor bör socialtjänsten i högre grad stödja och lotsa familjerna att etablera och upprätthålla kontakt med medicinsk expertis. Frågan om samverkan med landstinget utifrån målgruppens behov och

---

⁷ Social insatsgrupp

⁸ Samordnad Individuell Plan

⁹ Attention Deficit Hyperactivity Disorder

gemensamma arbetssätt behöver hanteras vidare på lokal nivå men framför allt på övergripande nivå.

Kunskapsbaserad verksamhet

Få utredningar baserades på underlag från strukturerade bedömningsinstrument. Vid Skärholmens stadsdelsförvaltning finns mål i verksamhetsplaneringen som syftar till att utöka användandet av SAVRY, vilket är ett bra sätt att stärka kvaliteten i utredningsarbetet.

För att höja kvaliteten är det viktigt att instrument med stöd i forskning används i högre grad vid alla stadsdelsförvaltningar eftersom de ger bättre träffsäkerhet och högre kvalitet i utredningarna.¹⁰ Ett ökat användande av instrument kan också bidra till att normer baserat på kön inte på ett subjektivt sätt styr utredningar och bedömningar. För att identifiera barn och ungdomar med hög risk i åldern 6-12 år rekommenderas även att EARL 20B/21G¹¹ används i barngrupperna.

Tillgänglighet och effektivitet

Hälften av ungdomarna i de granskade ärendena hade varit aktuella hos socialtjänsten redan som barn. I några ärenden jämnt fördelat över de granskade enheterna fanns skäl att överväga om socialtjänsten hade kunnat agera mer kraftfullt i ett tidigare skede. Målgruppen unga med antisocialt beteende är svåra att nå när beteendena blivit för befästa och insatserna måste därför ges tidigare, vilket bygger på att socialtjänsten har verktyg för att identifiera tidiga varningssignaler och erbjuda omfattande stöd.

Jämställdhetsanalys

Det förekom en större andel pojkar än flickor i det granskade materialet. Detta bedöms bero på att många av ärendena präglades av antisocialt beteende och faktum är att unga män begår mer brott, framför allt våldsrelaterade brott, än unga kvinnor.¹² Flickornas beteende rörde i högre grad vagabonderande och självskadebeteenden än pojkarnas. I utredningarna gällande flickorna var den psykiska ohälsan mer belyst än i pojkarnas utredningar. Troligt är att psykisk ohälsa förekommer även hos pojkarna men att fokus i utredningarna ligger mer på det utagerande beteendet.

---

¹⁰ Åström (2016) Att bedöma behov – utredningar av ungdomar som begått kriminella handlingar

¹¹ Early Assessment Risk List

¹² Brottsförebyggande Rådet (2014) Gärningspersoners kön och ålder vid misshandel, hot, rån och sexualbrott

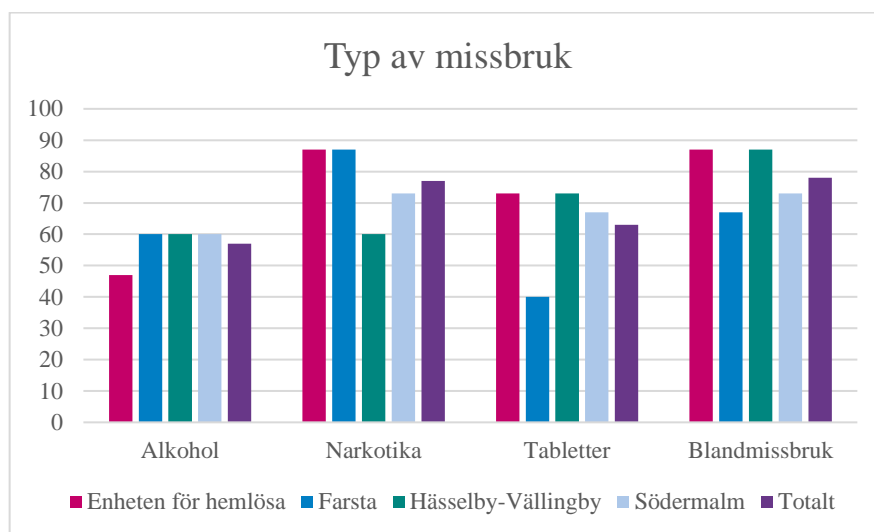
Vuxna i missbruk - tillämpningen av LVM

Under hösten genomfördes en granskning avseende missbrukshandläggning med fokus på tillämpningen av Lagen om Vård av Missbrukare i vissa fall (LVM). Granskningen omfattade stadsdelsförvaltningarna Farsta, Hässelby-Vällingby, Södermalm samt Enheten för hemlösa.

Granskningsresultat

Sammanlagt granskades totalt 80 slumpvis utvalda förhandsbedömningar och utredningsärenden i vilka LVM-anmälan inkommit. Tidsperioden som granskades var 2017-2018. Vidare hölls en intervju med ledning och en fokusgrupp med socialsekreterare vid varje enhet. Utöver detta genomfördes intervjuer med Föräldraföreningen Mot Narkotika samt föreningen Equal.

I det granskade materialet var 70% män och 30% kvinnor.

Den vanligaste typen av missbruk var narkotikamissbruk, ofta i kombination med andra berusningsmedel. Majoriteten av personerna i de granskade ärendena led av psykisk och fysisk ohälsa.

I 83% av de granskade utredningarna fick den enskilde någon insats. Den insatsen som framför allt erbjöds var dygnetruntvård vid hem för vård eller boende (HVB). Hässelby-Vällingby hade flest placeringar på dygnetruntvård. Flest omedelbara omhändertaganden enligt LVM togs i Hässelby-Vällingby och vid Enheten för hemlösa.

Insats %	Enheten för hemlösa (n=15)	Farsta (n=15)	Hässelby-Vällingby (n=15)	Södermalm (n=15)	Totalt (n=60)
Omedelbar LVM	20	7	20	7	13
LVM-hem	13	20	20	13	17
Öppenvård	0	20	40	40	25
Dygnetruntvård	47	40	53	20	40
Öppenvård + boende	47	13	13	20	23

Få bedömningsinstrument användes vid de granskade enheterna och SIP (samordnad individuell plan) fanns i några enstaka ärenden.

Vid samtliga granskade enheter hade klienterna gjorts delaktiga i hög grad och den enskilde fick flera möjligheter att framföra sin inställning och påverka vårdens utformande.

Det LVM-rekvisit som framför allt belystes i de granskade utredningarna var hälsorekvisitet. Det sociala rekvisitet belystes generellt i låg grad, vid Farsta stadsdelsförvaltning belystes det i högre grad än vid de andra enheterna.

LVM-rekvisit som belyses i utredningen %	Enheten för hemlösa (n=15)	Farsta (n=15)	Hässelby-Vällingby (n=15)	Södermalm (n=15)	Totalt (n=60)
Hälsorekv.	100	80	73	100	88
Våldsrekv.	14	50	50	54	40
Sociala rekvis.	0	63	0	23	19

Våld i nära relationer beskrevs i låg grad i utredningarna, det belystes i något högre grad bland kvinnor än bland män.

I 62% av de granskade utredningarna var det uppmärksammat om den enskilde hade barn eller inte. Anmälan och samverkan med barn- och ungdomsenheten skedde i 20% av ärendena där det fanns barn.

I utredningarna syntes mycket motivationsarbete, och den enskilde samtyckte till vård i 77% av ärendena. Ett resonemang avseende samtyckets tillförlitlighet fanns i cirka en fjärdedel av de granskade ärendena.

Analys

De sammanfattande synpunkterna redovisas nedan utifrån de kvalitetsområden som ingår i Socialstyrelsens definition av god kvalitet.

Trygghet och säkerhet

Inga avgörande skillnader mellan enheterna framkom i hur och när tvångslagstiftningen användes i enskilda ärenden, vilket utifrån ett likställighetsperspektiv är positivt.

Vid varje granskad enhet återfanns 2-3 ärenden av 15 totalt, där socialtjänstinspektörerna gjorde en annan bedömning än verksamheten i frågan om LVM var tillämpligt eller inte. Både med hänsyn till rättssäkerhet och till den enskildes rätt till skydd finns skäl att överväga om ribban för att inleda utredning är för högt satt. Jämnt fördelat vid alla enheter återfanns också några ärenden där LVM-utredning avslutades med hänvisning till att den enskilde samtyckte till frivillig vård där biståndet dock inte matchade vad som framkommit om vårdbehovet.

I utredningarna var brukarens hälsa väl beskriven medan övriga rekvisiten i LVM inte var lika väl uppmärksammade, framför allt det sociala rekvisitet som generellt tolkades på ett snävt sätt.

Självbestämmande och integritet

Dokumentationen visade tydligt att socialtjänsten lade stor kraft på att motivera den enskilde till att ta emot hjälp vilket visar på ett gott socialt arbete. Dock finns anledning att betona att behovet av tvångsvård slutligen måste avgöras utifrån socialtjänstens helhetsbedömning. Klientens inställning är en central del av den bedömningen men utifrån lagstiftningens syfte kan det inte vara ensamt avgörande. Resonemang om samtyckets tillförlitlighet och hållbarhet över tid saknades i 75 % av ärenden. Även om den enskilde uttryckte *vilja* till vård framkom det i många fall att *förmågan* att tillgodogöra sig vård på frivillig väg borde ha uppfattas som oerhört skör. I en stor del av ärendena blev den frivilligt planerade vården inte av eller avbröts efter en kortare tid.

Helhetssyn och samordning

Det framkom i såväl dokumentationen som intervjuerna omfattande utmaningar gällande samverkan med psykiatri. Ledning och personal beskrev stora svårigheter att få psykiatrisk vård tillgänglig för den enskilde med missbruksproblem. SIP¹³ förekom endast i något enstaka ärende trots att merparten av brukarna i de granskade

---

¹³ Samordnad Individuell Plan

ärendena hade omfattande vårdkontakter med anledning av svår samsjuklighet. Många ärenden präglades vidare av en brist på helhetssyn. Det blir tydligt att samhällssystemets strukturella brister får hanteras på handläggarnivå och att brukaren därför riskerar falla mellan stolarna.

Tillgänglighet

Vid flera enheter är målgruppen prioriterad på så sätt att utvecklingsarbete pågår eller att nya funktioner för att möta målgruppens specifika behov tas fram, till exempel i form av LVM-lots eller samsjuklighetshandläggare. Med tanke på de komplexa behov och den utsatthet som präglar ärendena är det mycket positivt att satsningar och anpassningar görs för att komma in så tidigt som möjligt. I merparten av ärendena genomfördes utredningarna inom några veckors tid och den enskilde fick insatser relativt snabbt.

Vid några enheter fördes resonemang kring hur verksamheten kan göras mer tillgänglig utifrån brukarnas förutsättningar vilket socialtjänstinspektörerna uppfattar som mycket positivt. En stor grupp av brukarna lever med sociala, psykiatriska och neuropsykiatriska funktionsnedsättningar. För att göra verksamheten tillgänglig för denna målgrupp krävs att socialtjänsten aktivt erbjuder kravanpassning, flexibilitet och övriga hänsyn till de utmaningar som funktionsnedsättningarna medför.

Kunskapsbaserad verksamhet och Effektivitet

Eftersom merparten av LVM-utredningar utmynnade i en frivillig planering men ASI¹⁴ ofta saknades finns det anledning att följa upp att ASI systematiskt används i utredningsarbetet. Mer fokus på strukturerad uppföljning och användande av SMARTA¹⁵ mål kan vidare bidra till att insatsernas genomförande och utfall blir tydligare. Det förekom också att planering för utsluss och eftervård var otydlig, vilket innebär att de eventuella resultat behandlingen uppnår riskeras.

Jämställdhetsanalys

Kvinnorna utgjorde närmare en tredjedel av de granskade ärendena, vilket speglar den nationella statistiken avseende kvinnor som vårdats enligt LVM. Granskningen visade inga skillnader i handläggningen av LVM utifrån kön. Det fanns dock en viss skillnad i om våld i nära relationer hade belysts i utredningarna, där våld belysts i något högre grad i kvinnornas utredningar än i

---

¹⁴ Addiction Severity Index, bedömnings- och uppföljningsmetod

¹⁵ Specifikt, Mätbart, Acceperad, Realistiskt, Tidsbundet

männens. Genom systematiskt användande av bedömningsinstrumentet ASI skulle målgruppens eventuella våldsutsatthet eller våldsutövande kunna belysas på ett likartat sätt.

Uppföljning barnfamiljer med otrygga boende

Under 2017 gjordes en granskning avseende barnfamiljer med otrygga boendeförhållanden. Denna granskning följdes upp under 2018 och redovisas i denna årsrapport. Uppföljningen genomfördes i form av en enkät till ledningen vid de granskade stadsdelsförvaltningarna. Vid samtliga stadsdelsförvaltningar beskrevs att granskningen lett till utvecklingsarbete.

Östermalms stadsdelsförvaltning (där handläggningen av ekonomiskt bistånd sker för Kungsholmen-Norrmalm-Östermalm) har bland annat fortsatt arbetet med att utveckla barnkonsekvensanalyser, sett över beslutstiderna och undviker i högre utsträckning än tidigare korta beslut om boende. Målgruppen tas upp i verksamhetsuppföljning och nämndens väsentlighets- och riskanalys har kompletterats med en process som handlar om att motverka hemlöshet och att personer med barn prioriteras i detta arbete. Fortsatt intern samordning och samverkan mellan enheterna planeras. För att stärka utvecklingsarbetet önskas en stadsgemensam kompetensutveckling för socialsekreterare inom ekonomiskt bistånd kring samtal med barn.

Vid Enskede-Årsta-Vantör följdes rapporten upp vid en gemensam planeringsdag med Vuxenenheten och Barn- och ungdomsenheten, där rutiner kring samverkan och insatser diskuterades över avdelningsgränserna. Inom enheten har diskussionen fortsatt kring hur hänsyn tas till barnets bästa och genom internkontroller av dokumentationen följs upp att barnperspektivet har beaktats. Målgruppen bostadslösa barnfamiljer tas upp och följs upp i verksamhetsplaneringen och internkontroller. Stöd/utbildning efterfrågas gällande att samtala med barn.

Spånga-Tensta stadsdelsförvaltning har upprättat en lokal handlingsplan för arbetet med stödinsatser för barnfamiljer som lever under osäkra boendeförhållanden för att säkerställa att arbetssätten som förordas i kvalitetsgranskningen samt i stadens handlingsplan implementeras. Bland annat innehåller planen mål kring att utöka barns delaktighet, att stärka barnperspektivet i utredningarna och att minska andelen korta biståndsbeslut om

boende gällande målgruppen. Målgruppen bostadslösa barnfamiljer följs vidare upp i verksamhetsplaneringen.

Socialförvaltningen har ett pågående arbete kring att utveckla barnrättsperspektivet inom handläggningen av ekonomiskt bistånd. En viktig del i utvecklingsarbetet är att se över vad som kan vara lämpliga arbetssätt för att öka barns delaktighet i utredningar som rör deras föräldrars rätt till ekonomiskt bistånd. För att stödmaterialet *Barnperspektiv vid handläggning av ekonomiskt bistånd* ska ge god vägledning kring när och hur socialsekreterare inom ekonomiskt bistånd ska prata med barn kommer materialet att revideras och förtydligas gällande detta.

Slutord

Ett återkommande tema under årets granskningar har varit svårigheterna i samverkan med landstinget. Framför allt framträder stora utmaningar att uppnå fungerande samverkan med psykiatrisk vård. Brukarna får inte sammansatt hjälp från olika huvudmän parallellt eller riskerar att falla mellan stolarna helt i samband med de gränsdragningar som verksamheterna gör. För att komma tillrätta med detta är lokala satsningar alltid viktiga men det tycks helt avgörande att problemet hanteras på övergripande nivå; där frågor om uppdrag orienterade utifrån olika målgruppers behov och ansvarsfrågan behöver tydliggöras.

Ett annat tema som varit tydligt under året är att bedömningsinstrument används i för låg grad inom socialtjänsten. Framför allt i ungdomsgranskningen framkom att till exempel SAVRY och ADAD användes i låg grad, men också gällande vuxna i missbruk och ASI. Personalomsättning och brist på utbildning är faktorer som lett till det låga användandet av instrument i utredningsarbetet. Socialförvaltningen har utifrån detta under året satsat på att erbjuda utbildningsplatser såväl för SAVRY som ADAD vilket kommer att höja kvaliteten i socialtjänstens bedömningsunderlag.

Planering 2019

Under 2019 kommer socialtjänstinspektörerna att granska handläggningen av våld i nära relationer vid fyra stadsdelsförvaltningar. Granskningen avser myndighetsutövningen i våldsärenden från ansökan/anmälan till vilken insats som beviljas.